1999 பிப்ரவரி 22] [டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி]

முற்பகல் *10-05*

கருத்து. இந்த அவையிலே முன்கூட்டியே மத்திய அரசை எச்சரிக்கக் கூடிய வகையிலே கொண்டுவரப்படக் கூடிய தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல நீண்ட நெடு நாட்களாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு Separate Electorates—தனி வாக்காளர் தொகுதி என்று கேட்கப்பட்டு வருகிறது. அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்களால் அது நீண்ட நாள் வாதாடப் பெற்று, போராடப்பெற்று *1930*-லே அன்றைய பிரிட்டிஷ் பிரதமர் மெக்டோனால்ட் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் எரவாடா சிறையில் காந்தி அவர்கள் இருந்த உண்ணாவிரதத்தின் காரணமாக அது பறிக்கப்பட்டது. இதே அவையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனி வாக்காளர் தொகுதியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தையும் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்திலே இந்த விவாதத்தைத் தீர்மானமாக அனுப்பி இந்திய நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் புதிய தமிழகத்தினுடைய கருத்து. நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 20 ஆம் தேதி அன்று இந்த மாமன்றத்திலே முன்மொழிந்த தீர்மானத்தையொட்டி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் அவையில் உள்ள கட்சிகளின் தலைவர்களும் ஆதரவு வழங்கி தங்களுடைய கருத்துகளையும் இணைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். நம்முடைய மாநிலம் இந்தியாவில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு—அதாவது குடும்ப நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் மற்ற மாநிலங்களைவிட முந்திக்கொண்டும், முன்னணியிலும் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் உரையாற்றிய தலைவர்களும், இந்தத் திட்டத்திற்காகத் தமிழகத்திலே பெருமளவிற்குப் பிரச்சாரம் நடைபெற்றிருக்கிறது; திட்ட அளவிலே மாத்திரம் அல்லாமல் பிரச்சார அளவிலும் இந்த மாநிலத்திலே குடும்ப நலத் திட்டத்திலே நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் என்று முக்கியமாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமேயானால் தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுகின்ற திருமண விழாக்களில் நூற்றுக்கு அறுபது அல்லது எழுபதுக்கு மேற்பட்ட விழாக்கள் சீர்திருத்த முறையிலே நடைபெறுகின்ற திருமண விழாக்கள்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1999 பிப்ரவரி 22

தந்தை பெரியார் அவர்களால் தொடங்கப்பட்டு, அறிஞர் அண்ணா மற்றும் சமூக சீர்திருத்தக் காவலர்களால் தொடரப்பட்டு, இப்போது பெருமளவிற்கு நடைபெறுகின்ற திருமண விழாக்களில் உரையாற்றுகின்ற ஒரு நிகழ்வு இருப்பதனால் உரையாற்றுகின்றவர்கள் தங்களுடைய கருத்தாக குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் பற்றியும் வெகுவாக எடுத்துக் கூறுகின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்தானம் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பாகச் சில கருத்துகள் தி.மு.கவைச் சேர்ந்தவர்களாலேயே அண்மைக் காலத்திலே பேசப்பட்டதற்குக் காரணமே இதை நாம் தீவிரமாகக் கடைபிடிப்பதால் நம்முடைய நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள் குறைகின்றன என்கின்ற ஆதங்கத்தால்தானே தவிர திட்டத்தின் மீது உள்ள கோபத்தால் அல்ல என்பதை அனைவரும் மிக நன்றாக உணர்வார்கள். இந்தக் குடும்ப நலத் திட்டத்தை அரசின் திட்டமாக அறிவிப்பதற்கு முன்பேகூட புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள், தான் யாத்த ஓர் அழகான கவிதையிலே குறிப்பிடுகின்றார்—

"காதலுக்கு வழிவைத்து கருப்பாதை சாத்தக்
கதவொன்று கண்டறிவோம் இதிலென்ன குற்றம்?"

என்று. இப்படி வழிவழியாக சுய மரியாதை இயக்கத்தின் சார்பாக, திராவிட இயக்கத்தின் சார்பாக இந்தக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரச்சாரம் ஒரு சமூக சீர்திருத்த கொள்கையாகவே தமிழகத்திலே வேரூன்றியதும் இந்தத் திட்டம் தமிழகத்திலே மற்ற மாநிலங்களைவிட நல்ல அளவிலே பரவியிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் ஆகும். ஆனால், அதற்குப் பரிசாக நாம் இன்றைக்குப் பெற இருப்பது ஆறு இடங்கள் குறைவு என்பதை எண்ணும்போதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது; வேதனையாக இருக்கிறது. உடனடியாக மத்திய அரசுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்லி நம்முடைய உணர்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தத் திருத்தத்தை அரசமைப்புச் சட்டத்திலே உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கூறவேண்டியிருக்கிறது.

முற்பகல் 10-10

இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து சில விளக்கங்களை இந்த அவைக்கு நான் தர விரும்புகிறேன். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 82-ன்படி ஒவ்வொரு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு முடிந்த பின்பும்

1999 பிப்ரவரி 22] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டிய மக்களவைத் தொகுதிகள் மற்றும் அதன் எல்லைகள் குறித்து சட்டவிதிகளின்படி நாடாளுமன்றம் முடிவு எடுக்க வேண்டும். இதன்படி ஒவ்வொரு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு முடிந்த பின்னரும் மக்களவை மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளின் எல்லைகள் மற்றும் எண்ணிக்கையை வரையறுக்க எல்லை வரையறைச் சட்டம் -- Delimitation Act -- இயற்றப்படும். அச்சட்டத்தின்படி அமைக்கப்படும் தொகுதி வரையறை ஆணையத்தின் -- Delimitation Commission -- பரிந்துரைகளின்படி இந்திய அரசு நாடாளுமன்றத்தில் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவரும். மக்களவை மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளின் தற்போதைய எல்லைகளின் வரையறை மற்றும் எண்ணிக்கைகள், *1972* ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட எல்லை வரையறைச் சட்டத்தின்படி *1971* ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குரிய சட்டமுன்வடிவு நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தால் *1976* ஆம் ஆண்டு, தொகுதி வரையறை ஆணை -- Delimitation Order-- வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆணையின்படி, தற்போது தமிழகத்திற்கு *39* மக்களவைத் தொகுதிகளும் *234* சட்டமன்றத் தொகுதிகளும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. *39* மக்களவைத் தொகுதிகளில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு *7* தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

1975 ஆம் ஆண்டு அமைகககப்பட்ட எல்லை வரையறை ஆணையம் --Delimitation Commission -- ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு வகுத்துள்ளது. *15* மாநிலங்களின் மொத்த மக்கள் தொகை *1971* ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி *52* கோடியே *90* இலட்சத்து *42* ஆயிரத்து *59*. இந்தக் கணக்கெடுப்பின்படி ஜம்மு-காஷ்மீர் இமாசலப் பிரதேசம், மணிப்பூர், திரிபுரா, மேகாலயா மற்றும் நாகாலாந்து தவிர நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை *545*. இவை தவிர, யூனியன் பிரதேசங்களுக்குள்ள தொகுதிகள் *20* போக மீதமுள்ள தொகுதிகள் *525*. ஐந்து மில்லியனுக்கும் குறைவாக மக்கள் தொகை உள்ள மாநிலங்களான ஜம்மு-காஷ்மீர், இமாசலப் பிரதேசம், மணிப்பூர், திரிபுரா, மேகாலயா, நாகாலாந்து இவை அன்னியில் ஒரு தனித் தொகுதி. அது ஏன் தனித் தொகுதி வந்தது என்பதைப் பிறகு சொல்கிறேன். ஒரு தனித் தொகுதி. இப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகள் மொத்தம் *18*. *525*-ல் அந்த *18*-ஐயும் கழித்தால் *507*, மிச்சப்படுகிறது. மக்களவைத் தொகுதிகள் *507*.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1999 பிப்ரவரி 22

ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் கணக்கெடுக்கப்படும் சராசரி மக்கள் தொகை 52 கோடியை 507 ஆல் வகுத்தால் ஒரு தொகுதிக்கு நம்முடைய தாமரைக்கனி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல 10,43,475 பேர். 1971 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 4 கோடியே 11 இலட்சத்து 99 ஆயிரத்து 168. இந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகள், 4 கோடியே 11 இலட்சத்து சொச்சத்தை 10,43,475 ஆல் வகுத்துப் பார்த்தால் 39.48. அல்லது 39. இந்த 48.50 ஆக ஆகாத காரணத்தால் நமக்கு 39 இடங்கள் கிடைத்தன. ஏன் இது 50 ஆகவில்லை என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்த ஒரு தொகுதியைப் பற்றிச் சொன்னேனே, ஒரு தனித் தொகுதி, அதைக் கழித்துவிட்டார்கள். 508 ஆக இருந்திருந்தால் நமக்கு அப்போதே 39.48-க்குப் பதிலாக 39.50 வந்திருக்கும். 40 இடங்கள் கிடைத்திருக்கும். 1957 மற்றும் 1962-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது தமிழகத்தில் 41 மக்களவைத் தொகுதிகள் இருந்தன. 1967 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்போது, இவை 39 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1952 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட எல்லை வரையறை ஆணையம் 1961 ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மேற்கண்ட முறையில் மக்களவைத் தொகுதிகளை ஒதுக்கி, 1966-ல் ஆணை வெளியிட்டபோது தமிழகம் 2 மக்களவைத் தொகுதிகளை இழக்க நேர்ந்தது.

1974 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் 16 ஆம் தேதியன்று இதே அவையில் கழக அரசின் சார்பில் ஒரு தீர்மானம், நாடாளுமன்ற மக்களவையில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கையையும் தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது குறித்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தில் நாடாளுமன்ற மக்களவையில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்படும் நாடாளுமன்ற மக்களவை உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையை 40 ஆகவும் மக்களவை இடம் ஒவ்வொன்றுக்கும் தற்போதுள்ள 6 சட்டமன்றத் தொகுதி இடங்களை 7 சட்டமன்றத் தொகுதி இடங்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டோம். இது தீர்மானம் மாத்திரம் அல்ல, அதற்குப்பிறகு ஒருமுறை பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது, குழந்தைகளுக்காக நடத்தப்பெற்ற ஒரு விழாவில் -- அன்றைக்கு நான் முதலமைச்சர், அப்போது பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களும் அந்த விழாவிலே கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களே புரவலராக இருந்து நடத்துகின்ற ஒரு பள்ளியினுடைய விழா அது. அப்போது காமராஜர் அவர்களே --

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1999 பிப்ரவரி 22] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலே சட்டமன்றத் தொகுதிகள் 6 என்பதை 7-ஆக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அம்மையார் அவர்களும் பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அது பரிசீலிக்கப்படவேயில்லை.

முற்பகல் 10-15

இந்திய மக்கள் தொகையை மொத்த மக்களவைத் தொகுதிகளான 507-ஆல் வகுத்தபோது 39.48 என்று வந்ததால், அது 39.50-க்குக் குறைவு என்று காரணம் காட்டப்பட்டு 39 இடங்களே நாடாளுமன்றத்திலே ஒதுக்கப்பட்டன. 507 என்ற எண்ணிக்கையால் வகுப்பதற்கு மாறாக தனித் தொகுதிக்காக ஒரு மக்களைவைத் தொகுதியைக் குறைத்துக் கொண்டதற்கு மாறாக அதையும் சேர்த்து 508 என்று கணக்கிட்டு அந்த மொத்த மக்கள் தொகையினால் வகுத்தால் 39.56 என்று விடை வந்திருக்கும். அந்த வகையில் அது 39.50 என்பதற்கு அதிகம் என்ற வகையில் நமக்கு 40 இடங்கள் அப்போதே கிடைத்திருக்கும்.

1974 ஆம் ஆண்டு நாம் 40 இடங்கள் கேட்டபோது தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 4 கோடியே 11 இலட்சத்து 99 ஆயிரத்து 168. தற்போது 1991 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 5 கோடியே 56 இலட்சத்து 38 ஆயிரத்து 318. அப்படியானால் அதிக இடம் வரவேண்டுமே என்ற கேள்வி எழலாம். இயலாது என்பதற்கான விளக்கத்தையும் தர விரும்புகிறேன்.

1971-1981 மற்றும் 1981-1991 ஆண்டுகளுக்குரிய சில மாநிலங்களினுடைய மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, மக்கள் தொகையினுடைய பெருக்கம் என்று பார்த்தால் இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே 1971-81-ல் அந்த ஆண்டுகளில் மக்கள் தொகை பெருக்க விகிதம் 2.87 சதவிகிதமாக இருந்தது. 1981-91-ல் 2.47 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு உள்ளது. மத்திய பிரதேசத்தில் 1971-81-ல் 2.27 சதவிகிதமாக இருந்த உயர்வு 1981-91-ல் 2.37 சதவிகிதமாக உயர்ந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் 1971-81-ல், மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் 1.63 என்றிருந்தது, 1981-91-ல் 1.39 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்குக் குறைந்துள்ளது. இதன்படி தமிழகத்திலே ஆண்டு மக்கள் தொகைப் பெருக்க விகிதம் மற்ற மாநிலங்களைவிட குறைவாகவே உள்ளது. மற்ற தென் மாநிலங்களும் இதைப் போலவே பாதிக்கப்படக்கூடும். இது குறித்து 28-8-1997 அன்று திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற தென் மாநிலங்களின் 22-வது மண்டலக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஆந்திர அரசு, குடும்ப நலத் திட்டத்தைச் செவ்வனே

நடைமுறைப்படுத்தும் தென் மாநிலங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற கருத்தை அந்த மாநாட்டில் தெரிவித்தது.

இந்திய அரசு, 1981 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மக்களவை மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளைத் திருத்தியமைக்க இந்திய அரசமைப்பு (71-வது திருத்தம்) சட்டமுன்வடிவு, 1990-ஐ நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தியது. 1971 ஆம் ஆண்டைய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில், தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமல் தொகுதிகளின் எல்லைகளை மட்டும் மாற்றியமைக்க வகை செய்த இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றும்போது, மாநிலங்களவை 1981 ஆம் ஆண்டைய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பிற்குப் பதிலாக. 1991-ஆம் ஆண்டைய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி தொகுதிகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என அந்தச் சட்டமுன்வடிவில் திருத்தம் கொண்டு வந்தது. மக்களவை, அந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றாமல், ஆய்வுக் குழுவிற்கு (Select Committee-க்கு) அனுப்பியது. இந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை ஏற்று, இந்திய அரசு, இந்திய அரசமைப்பு (83-வது திருத்தம்) சட்டமுன்வடிவை 1994-ல் மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தியது. ஆனால், இந்தச் சட்டமுன்வடிவு காலாவதியானது.

1991-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி தற்பொழுது ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மக்களவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையில் மாற்றம் ஏதும் செய்யப்படாமல் தொகுதிகளின் எல்லைகளை மாத்திரம் வரையறுக்கலாம் என்று இந்திய அரசு முனைந்து, 1996-ல் நாடாளுமன்றத்தில் இந்திய அரசமைப்பு (80-வது திருத்தம்) சட்டமுன்வடிவை அறிமுகப்படுத்தியது. நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதால் இச்சட்டமுன்வடிவும் காலாவதியானது.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 82 மற்றும் 170-ன்படி, மக்களவைத் தொகுதிகள் மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளின் எல்லை மற்றும் எண்ணிக்கைகளில், வருகிற 2000 ஆண்டிற்குப் பிறகு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு நிலவரம் வெளியிடப்படும்வரை எவ்வித மாற்றமும் செய்ய தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 81-க்கு, இதற்குரிய 42-வது சட்டத் திருத்தம் 1976-ல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

வருகிற 2000 ஆண்டிற்குப் பிறகு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்போது தமிழகத்தில் ஆண்டு மக்கள் தொகைப் பெருக்க

விகிதம் குறைகின்ற காரணத்தால், தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மக்களவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையில் *6* வரை குறைய வாய்ப்புள்ளது. எனவே, இது குறித்து, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும் பொருட்டு, *2001*-ன் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் மக்களவை மற்றும் சட்டமன்றத் தொகுதிகளின் எல்லை வரையறை நிர்ணயிக்க ஒரு புதிய எல்லை வரையறை ஆணையம் அமைக்கப்பட்டால் தமிழகத்திற்கு *1971*-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி ஒதுக்கப்பட்ட *39* மக்களவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையில் குறைவு ஏற்படாமல் எல்லைகள் மட்டும் மறு வரையறை செய்யப்படலாம் எனத் தமிழக அரசு ஏற்கெனவே மத்திய உள்துறை அமைச்சருக்கு *2-6-1998* அன்று கடிதம் எழுதியுள்ளது. மத்திய உள்துறை அமைச்சரவர்களும் இது குறித்து கவனிப்பதாகத் தனது *8-6-1998* ஆம் நாளிட்ட கடிதத்தில் எனக்கு பதில் அனுப்பியுள்ளார்.

முற்பகல் *10-20*

மேற்கூறிய கருத்துகளை வலியுறுத்தி, தமிழகத்திற்குத் தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மக்களவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையில் மேலும் எந்தவித மாற்றமும் செய்யப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும், இதற்குரிய தேவையான அரசமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் மக்களவையிலே கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்றும் பாரதப் பிரதமர், மத்திய உள் துறை அமைச்சர் மற்றும் இந்திய தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் ஆகியோருக்கு *15-2-1999* அன்று கடிதமும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றையொட்டித்தான் இப்போது இந்தத் தீர்மானமும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானத்தில் *50* ஆண்டுகள் என்று இருப்பதை மாற்றிவிட வேண்டும்; அந்தக் காலக்கெடு தேவையில்லை என்று நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் திரு. பழனிசாமி அவர்களும், அகில இந்திய பார்வர்ட் பிளாக் கட்சி சார்பில் திரு. சந்தானம் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் மனத்திலே வைத்து சில திருத்தங்களோடு மீண்டும் இத்தீர்மானத்தை உங்களுடைய அன்பான ஆதரவுக்காக முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

"இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் பிரிவு *81*-க்கு *1976* ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட நாற்பத்தி இரண்டாவது சட்டத் திருத்தம் மற்றும் பிரிவு *82* ஆகியவற்றின்படி வருகிற *2000* ஆண்டிற்குப் பிறகு

மக்கட்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் நிலவரம் வெளியிடப்படும்வரை, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மக்களவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை மாற்றப்படாமல் இருக்கப்பட வேண்டும்.

தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த குடும்ப நலத் திட்டத்தைச் செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்தும் மாநிலங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கை மக்களவையில் குறைக்கப்படாமல் இருக்க இந்தச் சட்டத் திருத்தம் உறுதி செய்கிறது.

வருகிற 2000 ஆண்டிற்குப் பிறகு மக்கட்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்போது, தமிழகத்தில் ஆண்டு மக்கட்தொகைப் பெருக்க விகிதம் குறைகின்ற காரணத்தால், உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையெனில், மக்களவையில் தமிழகத்தின் பிரதிநிதித்துவம் 6 தொகுதிகள் வரை குறைக்கப்படலாம் என அச்சம் ஏற்படுகிறது. காலப்போக்கில் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் மற்ற மாநிலங்களிலும் குடும்ப நலத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படுவதை இது பெருமளவில் பாதிக்கும்.

எனவே, மக்களவைத் தொகுதிகளில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையிலே மாற்றம் ஏதும் செய்யப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏதுவாக தேவையான அரசமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று இந்தப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது."

என்ற திருத்தத் தீர்மானத்தை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன். இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். *(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் திருத்தத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. *(ஆம்)*

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

மறுப்போரே இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மறுப்போரே இல்லை.

திருத்தம் ஒருமனதாக ஏற்கப்பட்டது.